

۱۴

دکتر سیدمرتضی صفوی، متخصص تغذیه به ما می‌گوید با مصرف مواد غذایی مناسب می‌توانیم فرآیند پیری را کند کنیم

جوان ماندن با اکسیر تغذیه

خبرهای خوب از واکسن روسی کرونا

۱۵

پای صحبت‌های امام جماعت جوان حصیرآباد اهواز که مسجد را به یک پایگاه اجتماعی - فرهنگی تبدیل کرده است

نظارت در خوزستان خیلی کم است

زندگی

شنبه ۱۸ بهمن ۱۳۹۹ :: شماره ۵۸۷۲

۱۶

جامعه

یادداشت

زهر حسنی

عضو خیریه درمانی مرهم

بیماران خاص

محرومیت‌های خاص

موضوع عجیبی نیست، کمبود پزشک متخصص، تجهیزات پزشکی و امکانات درمانی در مناطق محروم و شهرهای کوچک؛ این‌روزها شهروندان بسیاری از شهرهای کشور، نه‌تنها برای درمان بیماری‌های کودکان که برای درمان بیماری‌های بزرگسالان هم دچار مشکل هستند. شرایط برای برخی از بیماری‌های خاص و نادر، اما بدتر است؛ اختلالات جسمی‌ای که امکانات ویژه نیاز دارند و پزشک متخصص برای درمان می‌خواهد، این امکانات اما در شهرهای کوچک وجود ندارد؛ شهرهایی که شاید آمار اندکی از تعداد ابتلا به بیماری خاص در آنجا وجود دارد و همین باعث شده امکانات درمانی و متخصص کودکان در آن شهر ایجاد نشود. امکانات بیمارستانی برای کودکانی که بیماری‌های خاص دارند، در شهرهای کوچک و حاشیه تقریباً وجود ندارد؛ بسیاری از مراکز بیمارستانی، پزشک متخصص بیماری‌های خاص و نادر، ندارند. به خاطر همین است که خانواده‌ها برای درمان بیماری خاص فرزندان، باید از شهر خود به شهری مانند تهران سفر کنند و این شروع مشکلات این خانواده‌است.

یکی از مشکلات خانواده‌ها این است آنها نمی‌دانند که برای درمان بیماری خاص فرزندشان باید به کدام پزشک متخصص یا به کدام مرکز درمانی مراجعه کنند؛ به خاطر همین دچار سردرگمی می‌شوند. این می‌تواند زمان زیادی از آنها بگیرد و حتی به درمان نشدن بیمار منجر شود. تأمین هزینه‌های درمان یکی دیگر از مشکلاتی است که خانواده‌ها در بدو ورود به پایتخت با آن روبه‌رو می‌شوند. بسیاری از خانواده‌ها زیر پوشش مراکز خیریه قرار می‌گیرند یا از مددکاری بیمارستان، کمیته امداد یا بهزیستی، کمک می‌گیرند. کمک‌گرفتن از نهادهای و سازمان‌ها، یکی از راه‌هاست که البته برخی از خانواده‌ها از آن استقبال نمی‌کنند. بعد از حل مشکل هزینه درمان بیمارستانی، مشکل اسکان خودشان را نشان می‌دهد؛ هرچند که بسیاری از موسسه‌های خیریه به خانواده‌های بیمارانی که در شهر غریب جایی برای ماندن ندارند، کمک می‌کنند اما این بدان معنا نیست که مشکلات خانواده‌ها در این مرحله پایان می‌پذیرد و کودکان بیمار، درمان می‌شوند.

بسیاری از خانواده‌ها، بعد از این‌که می‌بینند در شهرشان مراکز درمانی وجود ندارد، ترجیح می‌دهند کودک خود را درمان نکنند. آنها به خاطر کمبود امکانات و هزینه‌های سنگین، کودکان را درمان نمی‌کنند و آنها با وجود مشکلات حاد بزرگ می‌شوند، به سن جوانی و پیری می‌رسند و تمام زندگی را در تنهایی و بیماری سپری می‌کنند. نمونه از این نوع بسیار است؛ شبیه جوان ۳۰ ساله‌ای که از کودکی شکاف کام دهان دارد و به خاطر شرایط خاصش، نمی‌تواند با خانواده‌اش هم‌سفره شود. او سال‌هاست قربانی محرومیت امکانات درمانی در استان محل زندگی‌اش، کهگیلویه و بویراحمد، هزینه‌های سنگین درمانی و خانواده کم‌برخوردارش است. ✍️

هورمونی و تشخیص سرطان مخصوص کودکان دارد اما به استان‌های دیگر هم باید خدمات بدهد. به همین علت است که محمدرضا مرادی، رئیس دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه به ما گفت قبل از ویروس کرونا بالای ۹۰ درصد تخت‌های بیمارستان فوق تخصصی کودکان این استان، همیشه اشغال بودند.

نیازهایی که کامل نیست

حتی در بیمارستان‌های کودکانی که در مراکز استان‌ها و شهرستان‌ها وجود دارد، همه خدمات مناسب کودکان ارائه نمی‌شود. انوش دهنادی مقدم، معاون درمان دانشگاه علوم پزشکی گیلان درباره تنها مرکز درمانی شهرش گیلان به ما گفت: «در این مرکز بیشتر رشته‌های فوق تخصصی اطفال وجود دارد و پزشک متخصص در رشته‌های تخصصی اعصاب کودکان، آسم و آلرژی، بیماری‌های عفونی نوزادان، بخش دیالیز و دیابت اطفال فعال است.» اینها همه در حالی است که این بیمارستان کودکان اتاق عمل و بخش سی‌تی‌اسکن برای کودکان ندارد. در بیمارستان فوق تخصصی بیماری‌های کودکان در شهر مشهد هم خدمات کامل ارائه نمی‌شود. این شهر دو بیمارستان فوق تخصصی کودکان دارد. محمدحسین بحرینی، رئیس دانشگاه علوم پزشکی مشهد به ما گفت که در این دو بیمارستان، تقریباً در همه خدمات تخصصی و فوق‌تخصصی مخصوص کودکان خدمات ارائه می‌دهد. به گفته او، بیمارستان‌های این شهر آن‌قدر مجهز است که به شهرهای شرقی و شمال شرقی که در همسایگی شهر مشهد هستند، خدمات می‌دهد. همین دو بیمارستان تخصصی هم با مشکلاتی دست‌وپنجه‌کرم می‌کنند؛ امکان جراحی قلب کودکان در این بیمارستان‌ها وجود ندارد و کودکانی که نیاز به جراحی دارند، باید به استان‌های دیگر اعزام شوند.

رضا گل‌پیرا، سرپرست دفتر مدیریت بیمارستانی و تعالی خدمات بالینی وزارت بهداشت و درمان اما تعریف دیگری از کمبودهای بیمارستان‌های کودکان دارد. او به ما گفت که یراساس شاخص جمعیت و تراکم حضور خانواده در منطقه، تخت‌های تخصصی، فوق‌تخصص و تخت‌های NICU، PICU و نوزادان به اندازه کافی وجود دارد. او البته تأکید کرد که اعتبارات کافی و تعداد مناسب متخصصین و فوق‌تخصص‌ها برای خدمت در مناطق محروم باید لحاظ شود. به گفته او یکی از شاخص‌های مهم بیمارستانی بحث اشغال تخت است و تخت‌های کودکان در بدترین شرایط ۶۲ تا ۶۵ درصد اشغال تخت دارند و با این نشانه، کمبودی در کشور وجود ندارد. او البته گفت: «تمامی آمارها کلی است و شاید در یک منطقه خاص ما هنوز نیازمند اعزام متخصص، فوق‌تخصص یا تجهیزات مورد نیاز خدمت‌رسانی به نوزادان و کودکان عزیزمان باشیم.» ✍️

دخترک با چشم‌های عسلی، چشم دوخته است به پسر بچه شیطانی که چند صندلی آن‌طرف‌تر با ماشین چوبی دست‌سازش در حال بازی است. لباس محلی پوشیده، درست مانند پسر بچه شیطان که لباس محلی شهرش را به تن کرده. در باز می‌شود و زنی بچه به بغل بیرون می‌آید، لهجه محلی دارد. در سالن بزرگ مستطیل شکل، بچه‌ها با لباس‌ها و لهجه‌های متنوع نشسته‌اند به انتظار. یکی اهل رشت است و آن یکی اهل تبریز، انگار که در یک جشنواره محلی با حضور تمام فرزندان ایران زمین شرکت کرده باشید. اینجا اما سالن انتظار اورژانس یکی از بیمارستان‌های کودکان شهر تهران است، یکی از پنج بیمارستان کودکانی که در پایتخت قرار دارد. از معدود بیمارستان‌های مخصوص کودکان در کشور. حقیقت این است که تعداد بیمارستان‌های تخصصی کودکان اندک است و حدود ۱۹ بیمارستان مخصوص کودکان در کشور وجود دارد. شاید به خاطر همین است که به گفته رضا شروین بدو، رئیس مرکز طبی کودکان تهران، حدود ۷۰ درصد مراجعان به این مرکز از خارج تهران است، از شهرهایی که حتی رنگ یک متخصص کودک را به خود ندیده است. حال این‌که حدود ۲۸ درصد جمعیت، یعنی حدود ۲۴ میلیون نفر از حدود ۸۰ میلیون نفر از جمعیت کشور، کودک هستند و این لزوم توجه به سلامت این قشر را نشان می‌دهد.

است. این تعداد تخت البته از نظر او، مناسب و خوب است.

بیمارستان قدس استان قزوین هم که بیمارستان تخصصی اطفال است، فقط ۱۵ متخصص اطفال و فوق تخصص دارد که ۱۶۲ تخت بیمارستان را پوشش می‌دهند. کودکان همه استان‌ها و شهرهای کشور اما این قدر خوش شانس نیستند که بیمارستانی تخصصی در شهرشان وجود داشته باشد. در اغلب استان‌ها تعداد تخت بیمارستانی کودکان برای خود شهرهای استان و دیگر استان‌های همجوار است که از خدمات درمانی محرومند. مانند بیمارستان فوق تخصصی بیماری‌های کودکان کرمانشاه در غرب کشور. این بیمارستان با این‌که خدمات خوبی مانند اتاق عمل، نوزادان، آنکولوژی و حتی رادیولوژی و آزمایشگاه‌های

ارائه شود به عنوان مثال، تخت بیمارستانی برای کودکان اندازه متفاوتی دارد یا دستگاه سی‌تی‌اسکن و ام آر آی مناسب آنها به شکل دیگری است و البته متخصصان کودکان هم‌بسته به فیزیولوژیکی بدنشان، خدمات مناسب آنها را ارائه می‌دهد. با نگاه به آمار و ارقام چند شهرستان و استان، متوجه می‌شویم نیازهای کودکان در شهرها آن‌طور که باید و شاید، تأمین نشده است. به عنوان مثال در جمعیت بیش از یک میلیون نفری زنجان، فقط ۱۲ تخت بیمارستانی مخصوص کودکان وجود دارد. پرویز قزلباش، رئیس بیمارستان علوم پزشکی استان زنجان به ما گفت از این تعداد تخت، ۴۳ تخت برای اطفال، ۱۰ تخت برای نوزادان و هشت تخت هم برای بخش مراقبت‌های ویژه اطفال و نوزادان در نظر گرفته شده

مشکلات کودکان

اسمش زهر است، دختر چهارساله‌ای که از مشهد همراه مادر به تهران و به بیمارستان قلب رجایی آمده است. زهرآ نارسایی قلبی دارد. مادرش به ما گفت که در شهرش، حتی دستگاه اکوی مخصوص کودکان هم وجود ندارد. به خاطر همین دو ماه پیش از این بیمارستان وقت گرفت و حدود ۱۲ ساعت راه را با اتوبوس از شهرش تا پایتخت طی کرد تا برای اکوی قلب به تهران بیاید. مدت زمان انتظار برای ویزیت یا استفاده از خدمات یکی از مشکلات این خانواده است. زهرآ و مادرش در تهران هیچ فامیلی ندارند و مجبورند در هتل یا مسافرخانه بمانند. کارشناسی که از کودکان نوار قلب می‌گیرد به ما گفت حدود ۵۰ درصد مراجعینی که به او مراجعه می‌کنند، از شهرستان‌ها و شهرهای اطراف هستند، کسانی که عمدتاً جایی ندارند که بمانند. به گفته رضا شروین بدو، رئیس مرکز طبی کودکان بیمارستان امام خمینی (ره) هم بیش از ۷۰ درصد مراجعینی که به این مرکز مراجعه می‌کنند، از مناطق محروم هستند.

به گفته او، با وجود این‌که در پایتخت، حدود پنج بیمارستان مخصوص کودکان وجود دارد، تهران باز هم با کمبود بیمارستان کودکان مواجه است. او یکی از مشکلاتی را که در این مرکز وجود دارد، نبود فضای مناسب برای اسکان مراجعین دانست. هرچند که در این مرکز درمانی، مداران با کودکان می‌مانند اما اسکان خانواده‌ها در محوطه مرکز درمانی، مشکلات زیادی ایجاد کرده است. هزینه‌های بالای درمان هم مشکل دیگری است که مسافران باید به هزینه‌های سفر بین‌شهری اضافه کنند. هزینه‌ای که شاید باعث شود خانواده‌ها از درمان کودک بیمار خود منصرف شوند و بیماری را به درمان، هزینه‌های بالا و سفر به شهری دیگر ترجیح بدهند.

لیلا شوقی

جامعه

حقیقت این است که تعداد تخت‌های بیمارستانی در برخی شهرستان‌ها و مراکز استان‌ها کم است. تخت خالی که هیچ، حتی تعداد پزشکان عمومی و متخصص در برخی شهرها با جمعیت شهرها همخوانی ندارد. مساله کمبود تخت بیمارستانی، پزشک عمومی و پزشک متخصص در استان‌های محروم مانند سیستان و بلوچستان یا برخی شهرستان‌های جنوبی کشور، همیشه وجود داشته است و دارد.

نگاه به آمار بیمارستان‌ها و تعداد متخصصان اطفال حقایق زیادی از این کمبود را نشان می‌دهد. به گفته بهزاد کلانتری، مدیرکل دفتر مدیریت بیمارستانی و تعالی خدمات بالینی وزارت بهداشت و درمان، ۸۶٪ بیمارستان کشور در زمینه عمومی، ۳۲٪ بیمارستان در بخش زنان و زایمان و فقط ۱۹٪ بیمارستان در زمینه کودکان خدمات ارائه می‌دهند. از این ۱۹ بیمارستان کودکان، پنج بیمارستان در پایتخت است و ۱۴ بیمارستان دیگر در مراکز ۳۰ استان دیگر کشور تقسیم‌شده است. یعنی در خوشبینانه‌ترین حالت ممکن، اگر در هر استان فقط یک بیمارستان باشد در ۱۷ استان کشور، هیچ بیمارستان تخصصی برای خدمات‌رسانی به کودکان وجود ندارد. کمبود بیمارستان کودکان تنها مشکل نظام سلامت نیست. تنها حدود ۴۰۰۰ نفر متخصص کودکان در کشور داریم؛ تخصصی که ۷۰ درصد آنها در تهران و کلانشهرها مستقرند.

در حال حاضر حدود ۸۲۰۰ تخت کودکان در کشور فعال است که از این میزان فقط در بخش دانشگاهی حدود ۶۰۰۰ تخت در حال خدمت‌رسانی به کودکان است و سایر تخت‌ها در سازمان‌های تأمین اجتماعی، نیروهای مسلح، خیریه‌ها و بیمارستان‌های خصوصی فعال هستند. در حال حاضر حدود ۲۹۰۰ تخت فوق تخصصی کودکان در کشور وجود دارد. ۲۵۰۰ تخت NICU و ۵۰۰ تخت PICU وجود دارد.

نیازهای ویژه

کودکان که از بازه سنی نوزاد یک‌روزه تا ۱۴ ساله را تشکیل می‌دهند، نیازهای ویژه‌ای دارند و بسته به همین نیاز هم باید خدمات مناسب و درخور آنها

info@amejamdaily.ir

روابط عمومی: ۲۲۲۶۳۱۴۲

#جوی_آب

علیزاده از خرم‌آباد:

جوی‌های آب در کوچه و خیابان‌های شهر خرم‌آباد در وسط خیابان است و با توجه به عمق زیاد آن باعث صدمه به خودروها می‌شود. لطفاً به این موضوع رسیدگی شود.

#مترو_علی_آباد

امانی از تهران:

پله برقی متروی علی‌آباد به دلیل مشکلات فنی بیشتر مواقع خراب است و موجب بروز مشکلات به خصوص برای افراد سالمند شده است.

#وعده_خودروساز

رادمنش از تهران:

فروش یک‌ساله خودرو توسط خودروسازان داخلی نیز با قرعه‌کشی همراه است. پس این تولیدات انبوهی که مسئولان خودروسازی کشور از آن حرف می‌زنند به کجا می‌رود؟

#آسفالت_آزادی

باغمیشه از تهران:

از شهرداری محترم منطقه مبارک‌آباد و پاسداران درخواست می‌شود تا روکش آسفالت خیابان آزادی را که بسیار خراب است، نوسازی کنند.

#شکر_قیمت

داوودی از کرج:

با این‌که ستاد تنظیم بازار، قیمت شکر را ۶۶۵۰ تومان اعلام کرد اما خبری از این قیمت در فروشگاه‌ها نیست و شکر با قیمت ۹۵۰۰ تومان به فروش می‌رسد.

#پارک_جریمه

جمعی از شهروندان:

انتهای کوچه انوار (شنکرف) در بلوار میرداماد با توجه به یک‌طرفه بودن این خیابان، تابیلوی توقف ممنوع و حمل با جرثقیل با توجه به عریض بودن این قسمت، تردد کم و کمبود محل پارک، بهتر است شهرداری و پلیس راهنمایی و رانندگی نسبت به حذف این تابیلوها و علائم اقدام کنند.

#مخابرات-تهران

اعلامی از تهران:

از شرکت مخابرات ایران سوال دارم آیا امکان دارد خط تلفنی که به نام یک شخص حقیقی بوده است بدون اعلام قبلی و بدون اطلاع صاحب آن خط به فرد دیگری واگذار شود؟

#وام-معلمان

یک شهروند:

از وزارت آموزش و پرورش درخواست می‌کنم نسبت به پرداخت وام فرهنگیان بازنشسته اقدام اساسی کند، چرا که شرایط مالی فرهنگیان در دوره کنونی اصلاً مناسب نیست.